

[Finansministeren]

Dermed har jeg også på en vis måde svarret fru Ingerlise Koefoed. Nu kan jeg ikke huske den omtalte 4 pct.s regulering på kulturområdet, man jeg kan i hvert fald sige én ting ganske klart som et princip: i de to perioder, hvor dyrtidsreguleringen har været suspenderet, har man på de fleste områder gennemført en eller anden form for procentregulering i den pågældende periode, og det ligger klart, at alt det ophører pr. 31. marts, for i suspensionsperioden er der trådt en eller anden procent i stedet, og den gælder kun frem til den 31. marts 1987, og regulering efter reguleringspristallet afskaffes på de områder.

Det er derfor, jeg også lidt bramfrit sagde til fru Elisabeth Bruun Olesen – det var faktisk ikke arrogant ment – at man ingen regulering får, hvis man ikke vil støtte et sådant lovforslag. Det er bare en nøgtern konstatering af, hvordan situationen er. Det er regeringens forsøg på at sikre, at der for den nye periode bliver tale om at regulere i forhold til en forventet prisudvikling. Det er faktisk det meget positive, der ligger i forslaget, og hvis et sådant forslag ikke kom frem, skete der ikke nogen regulering overhovedet på dette område. Jeg synes, det ville være rart, hvis selv fru Elisabeth Bruun Olesen anskuede dette forslag i den positive ånd.

Fru Aase Olesen spørger, hvad der vil ske, hvis der opstår en ny sats på et område, om man så skal regulere denne lovgivning. Det er formentlig kontanthjælpen, fru Aase Olesen tænker på. Hvis der nu eksempelvis opstod en tredje sats, ville det være naturligt, at man regulerede denne tredje sats på samme måde som de eksisterende satser. Dertil vil jeg blot sige, at jeg synes, at det må være op til Folketinget, om man vil gennemføre det gennem en lovændring i sammenhæng med det, man gennemfører i hovedloven, eller man vil stille et ændringsforslag til det lovforslag, som nu ligger på bordet. Jeg mener, der har været vidt forskellig praksis gennem årene med hensyn til alle de love, vi beskæftiger os med her. Nogle gange har vi anvendt samlelovforslag, når noget er gennemført, andre gange har vi rettet det separat i de enkelte lovforslag. Når nye bestemmelser er blevet gennemført, er det ikke altid, vi har ændret hovedloven – tag igen reguleringspristallet; det mener jeg er et godt eksempel

på det – så der er ingen vanskeligheder på det område.

Fru Elisabeth Bruun Olesen spørger, hvad forskellen vil være i kroner og øre, hvis man sammenligner dette princip med princippet om regulering efter reguleringspristallet. De tal har jeg naturligvis ikke i hovedet, og det, der kan forplumre billedet, er selvfølgelig det, som fru Aase Olesen har været inde på, nemlig at pensionerne nok reguleres efter reguleringspristallet, men at det er uden energipriserne. Det giver en anden situation, og hvilken anden situation det giver, vil naturligvis også afhænge af, hvordan energiprisudviklingen vil være eksempelvis i det kommende år.

Men det, der står tilbage, er efter min opfattelse, at en regulering som den, der foreslås her, hvor vi før perioden, nemlig i det nye finansår, regulerer i forhold til den forventede prisudvikling, faktisk skulle være et bedre system end det, man har anvendt tilbage i tiden, og som har været bagudrettet og forsinket. Det, der adskiller sig ved i forhold til tidligere, er, at det ikke er fuldautomatisk som reguleringspristallet, men at det er efter den mekanisme, som anvendes ved budgettering i løbende priser.

Fru Elisabeth Bruun Olesen spurgte igen, om en opregulering af ydelserne i de separate love giver anledning til ændring i denne lovgivning. Nej, det gør det ikke, for det er den til enhver tid gældende – må jeg bruge udtrykket i bred forstand? – grundsats, som danner udgangspunkt for regulering efter dette her. Hvis man forøger en sats i en lov med x kroner, er det den gamle sats plus forhøjelsen på x kroner, som bliver reguleret efter dette her. Derfor har jeg stadig væk svært ved at se, at der overhovedet er nogen problemer, for det sker i de respektive love, og efter denne bestemmelse regulerer vi i forhold til prisudviklingen den til enhver tid gældende sats vedtaget af Folketinget.

(Kort bemærkning).

Helle Degen (S):

Jeg har hæftet mig meget ved, at de Radikale i den argumentation, fru Aase Olesen har brugt i bemærkningerne, på længere sigt også mener, at pensionerne og uddannelsesydelserne skal med ind under denne ordning, men altså åbenbart ikke lige nu; det forstår